

Delegati, ki so se že pripravljali, da bodo z velikimi svečecnostmi podpisali mirovno pogodbo, so šli zopet na težavno delo in skušajo izgladiti nove težkoče. Pri vsem tem pa paragvajski in nevtralni delegati zatrjujejo, da pridržki niso resnega značaja in da ne nasprotujejo temeljnim pogojem mirovne pogodbe. Toda mirovna pogodba ne more biti podpisana prej, dokler se bolivijski in paragvajski delegati in obe vladi ne sporazumejo glede pridržkov.

državniki zavzemajo za to, da so Filipini, ko bodo leta 1946 postali neodvisni, razglašeni za nevtralno državo.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Saka, President
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

J. Lupsha, Sec.
NEW YORK, N. Y.

45th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Advertisement on Agreement

Za celo leto velja list za Ameriko
in Kanado \$6.00
Za pol leta \$3.50
Za četrt leta \$1.50

Subscription Yearly \$6.—

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVZEMŠI NEDELJ IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CHelsea 3-1242

OGROMNO OBOROŽEVANJE ANGLIJE

List "Daily Telegraph" objavlja izčrpne podatke o obsegu angleškega oboroževanja na morju. Celotna tonaža ladij, ki se sedaj grade za vojno mornarico, znaša skoro 50 odstotkov skupne tonaže angleške vojne mornarice v l. 1935.

Od l. 1936 naprej gradi Velika Britanija 5 velikih vojnih ladij za letala, 5 ladij po 35,000 ton, 2 vojni ladiji po 40,000 ton, 3 matične ladje za letala po 23,000 ton, 2 križarki po 10,000 ton, 9 križark po 8,000 ton 10 križark po 5,450 ton, 9 rušilec po 1850 ton, 25 rušilec po 1650 ton in 17 podmornice.

Poleg tega gradi Anglija veliko število ladij za prenosno trgovskih ladij, patrolne ladje, minonosce, ladje za odstranjevanje min, kakor tudi ladje za borbe proti podmornicam.

Končno predelujejo še 20 križark, po večini za obrambo proti letalskim napadom. V zadnjih treh letih je bila prenovljena vsa oprema angleške mornarice, povečana skladišča olja, municije in drugih vojnih potrebščin.

L. 1935 je imela angleška vojna mornarica skupno 2 ofircirji 94,000 mož, letos pa ima 119,000 mož. Prihodnje leto se bo stalež mornarjev dvignil še najmanj za 15 odstotkov.

ALEKSANDRETTA

Turško-sirska pogajanja za prijateljsko pogodbo in za pogodbo "dobrega sosedstva" so bila prekinjena in predložena do septembra.

Ko je prišlo do sporazuma med Turčijo in Francijo glede sandžaka Aleksandrette in je prišel sandžak pod skupno turško-francosko upravo, je Turčija želela skleniti prijateljsko pogodbo s sirske vlado. Pogajanja so se pred dvema tednoma pričela v Angori, toda sirske delegati niso bili zadovoljni z razdelitvijo sandžaka med Francijo in Turčijo ter za nje ta sporazum ni bil končno veljaven.

Sirske delegati so priporočili novo rešitev tega problema, toda turska vlada je zavrgla vse tozadavne predloge. Sirski posebnost niso zadovoljni z razdelitvijo sandžaka, ker je dobila Turčija Aleksandretto in Antioh, ostali del pa je pripadel Siriji.

Navzlic bolezn turskega predsednika Kemala Atatürka je imel turški kabinet pod predsedstvom Atatürka sejo na predsedniškovi jahti. Seja je trajala tri in pol ure in je bilo sklenjeno, da turska vlada zavrne sirske predloge in da se pogajanja prelože do jeseni.

Tedenski kotichek

Piše I. BUKOVINSKI, Pittsburgh, Pa.

Brez ozira na dejstvo, da živimo v srebrni dobi, da živimo v dobi prosperitete, da živimo v dobi, ki je vedno stoji pod ničlo, naša mladina vsekakor ostavlja deviški stan in sledi stvarniškemu klicu: Rastite in množite se!

V zadnjih par tednih so naslednji fantje in dekleta iz mesta in okolice si obljubili večno ljubezen in prisegli zvestobo do groba. Anton Dekleva in Ana Grašič (25. junija), Thomas Antlogar in Mary Kočevar (25. junija), Henry Lynch in Helena Pogačar, hčerka lanske leto umrlega Joseph Pogačarja, 20 letnega tajnika društva sv. Štefana Jugoslov. Kat. Jednote (22. junija), France Kebe, sorodnik našega župnika in Marija Debelak, Cliff Mine, Pa., (24. maja), John Drozdovski in Franja Tomec (30. maja), ter Stefan Malar in Katarina Pavlaković (15. junija).

Vsem tem parom mnogo sreče in krepkega potomstva!

Da je to naše življenje samo krajši ali daljši korak od zibel do groba, nam spričuje zopet vrsta prijateljev in znancev, ki so v zadnjih par tednih zapustili to solzno dolino in se preselili v boljšo domovino ki so: Alojzij Fabec, star 44 let, Radežovo Brdo na Notranjskem, Terezija Zbašnik, Loški Potok, Peter Grašin, selo Alešič pri Vinici, Samuel Mihelič, Blaw Knox, Pa., Jos. Štrekel, Štajer in zadnji soboto dne 16. julija po daljšem bolehanju v bolnišnici sv. Frančiška And. Goghe, pittsburski starosta in eden izmed slovenskih ameriških pijonirjev.

Ta rojak je prispel kot 17-letni mladenič v Ameriko pred dobrih 50 leti in sicer v New York kjer se je seznanil in postal prijatelj s pokojnim Fr. Sakserjem, ustanovnikom in izdajateljem tega lista. Tam je ostal kakih 7 ali 8 let, na to pa se je podal v Pittsburgh, kjer je ostal. Tu se je oženil ko mu je bilo že 32 let in je bil leta 1901 med glavnimi ustanovitelji društva sv. Štefana Jugoslov. Kat. Jednote. In je bil še zadnji živeči graditelj in častni član omenjenega društva.

In ko se je izprožila ideja za Slovenski Dom, je bil on med prvimi ustanovniki in delničarji tega Doma ter bil tudi parkrat izvoljen za njegovega upravitelja.

Pa ne samo na društvenem polju, ampak na splošno se je udeleževal za dobrobit in napredek pittsburskega naselbine ter šel rojakom na roko ter jim pomagal in svetoval kot izkušen mož v raznih slučajih in potrebah, posebno še, dokler so dohajali novi priseljenci. Maršido se ga bo s hvalečnostjo spominjali.

Luč sveta je zagledal v Tolmim pri Gorici. Tu ostavlja žalujčo soprogo ter 10 odraslih otrok, 6 fantov in 4 deklice, vsi pri življenju od katerih je polovica že oženjenih, pa enega brata v New Yorku, črna in eno sestro pa v stari domovini.

Kot vidite, najbolj možje odhajajo. Ne vem, kako je to. Morda ker so po večini starejši nego njihove žene; ali pa so težje delali v življenju. Eden mojih prijateljev pa je dejal,

da je najbrže vzrok ta, ker so možje povsod priljubljeni, to — in onstran groba, dočim se ženske še na onem svetu branijo radi njihove jezičnosti, prepirljivosti in bojevitosti. Nu, pa bodisi tako ali tako, vsem tem naj bo večni mir in blag spomin!

Najstarejši uslužbenec naše bolnišnice, John McCabe slavi letos v mesecu juliju jako ne navaden jubilej: 75-letnico svojega zemeljskega potovanja, 25-letnico službovanja in slednjič 10-letnico, odkar je po nesreči treščil na cesto s strehe 5 nadstropnega bolniškega poslopja.

Ob strehi našega zavoda nanirajo domujejo številni golobje in on je imel nekaj opravka z enim njihovih gnezd, pa je po neprevidnosti omahnil in se znašel v trenutku globoko doli na trdnem cestnem tlaku. Precej so pridrveli doktorji, strelnice sestre, služabništvo in drugi ljudje. Vsi so bili prepričanja ako se že ni precej ubil, da bo prej ali slej gotovo po njem in sosednji pogrebni se je že veselil za službo, ali malo prezgodaj. Mož se je po 4 ali 5 mesecih tako dobro izlival, da je začel spet opravljati svoje delo v zavodu. Pa še več, kajti trdil je, da se po padcu dosti zdravjšega počuti nego prej.

— Kako pa to? — so ga zažudeno vprašali.

— I to je čisto naravno — je odgovoril. — Veste, tekom dolgih let so se nekateri moji udje pomaknili iz tečajev, ako prav samo za majhno spoznanje. Pri padcu pa so spet na svoje mesto skočili in se naravnali kot na primar potreseki žakelj s krompirjem. Zdej več ne čutim nobenega zbadanja in bolečin v svojih udih kot poprej.

Seveda, nikdo mu ni tega verjel in tudi jaz ne, ker smo vse vzeli za šalo. Pred kratkim pa sem se prepričal, da je mož resnico govoril. Prepričal se pa nisem na svojem na svojem telesu, pač pa na svojih — uri budilki.

Pred par leti sem si kupil uro-budilko, za katero sem plačal samo 50 centov manj nego petak. Kajpak, ta ura ni bila navadna ropotača — drdača ampak njen budilni glas je bil kot umetniško ubrana pesem zvonov kakke sloveče katedrale v Evropi.

Nekega dne pa mi kar nenadoma zastane in jo jamem na vso moč tresiti, ali nič ni pomagalo. Sprva sem mislil, da hoče po parlamentnem delu polne počitnice kot mi ljudje, in ko se nekaj časa odpočije, bo spet jela opravljati svojo zvesto službo. Ali jako sem se motil, kajti par tednov je že preteklo, pa se nikamor še ni mudilo. Že sem imel namen jo nesti k urarskemu zdravniku, ali ko jo snamem z nočne omarice, da jo zavijem, mi je po nesreči (ali nerodnosti) padla na tla, in ko jo poberem, glejte čudo! Ura pričela tako živahno in enakomerno tiklati kot še nikoli prej. S to uro je bilo ravno isto ko s tistim možem: nekaj njegovih delov in kolese se je premaknilo iz tečajev, pri padcu pa se je spet vse nazaj na svoje mesto naravnalo.

Vendar pa vam ne svetujem, ako vam kaka ura zastane,

Sir Hubert Wilkins

se pogaja s kanadskimi denarnimi mogotci glede zgradnje submarina za potovanje po severnih krajih.

ne, da jo treščite ob tla iz namenom, da bo potem šla in se manj, ako ste bolni, da skočite na ulico iz gornjega nadstropja v upanju, da boste potem zdravi kot tisti mož. O, Bog varni kaj takega, kajti to so bile izredne prigode, ki se morajo v sto tisoč slučajih samo enkrat srečno končajo.

To se mi je zdelo potrebno pripomniti, ker ne maram da bi kdo kako škodo tpepel radi mojega pisanja ali pa celo življenje izgubil.

Pozdrav!

LJUBEZENSKA ŽALOIGRA

Maribor, 17. junija.

V Ziačah pri Poljčanah se je odigrala na Telovo dopoldne v neki tamošnji gostilni ljubezenska žaloigra, ki je zahtevala dve mladi življenji. 24-letni kovaški pomočnik Franc Vrečko iz Ponikve, uslužben pri železarski družbi v Zrečah, je s trikratnim strelom iz samokresu ustrelil najprej 21-letno trgovsko soprogo Anico Marzidovskovo iz Poljčan, nato pa še sebe. Marzidovskova je bila takoj mrtva, dočim se je Vrečko še tri ure boril s smrtjo, preden je izdihnil. O tej ljubavni tragediji so se doznale sledeče podrobnosti.

Včeraj teden dni je nenadno zapustila svojo službo pri neki poljčanski trgovini trgovska soprodnica Anica Marzidovskova in ni prišla domov. Njena stariša so v velikih skrbah začeli poizvedovati za njo. Dognalo se je, da je bila v tem času med drugim tudi v Vitanju in Celju. Na Telovo pa se je na njen enotedenski izostanek razjasnil. Bila je v družbi s Francem Vrečkom in nekimi drugim moškimi v neki gostilni

v Ziačah. Potem so šli vsi trije v neko drugo gostilno. Ko so se vsedli, je Vrečko izvalil Anico v sosedno sobo. Anica pa je imela zle slutnje in je povabila v sobo še drugega moškega. Ko so vsi trije stopili v omenjeno sobo, je Vrečko dejal dotičnemu moškemu, naj mu prinese cigarete in vžigalice. Komaj je ta napravil nekaj korakov, ko so se v kratkem presledku začeli trije strelati. Moški se je vrnil v sobo in videl, da je Anica Marzidovskova ležala s prestreljeno glavo na postelji. Nekaj trenutkov zatem je izdihnila. Vrečko si je prestrelil lobanjo. Tri ure se je boril s smrtjo, nato pa je izdihnil. Vrečkovo truplo so prepeljali v Konjice, truplo Anice Marzidovskove pa v Zbelovo pri Poljčanah in jo bodo v soboto pokopali v Lohah. Vrečko je zapustil poslovilno pismo, vendar pa še niso ugotovljeni pravi vzroki žalostne igre.

Anica Marzidovskova je bila prijazna, ljubezniva dekle. Svojo službo je opravljala vestno in marljivo ter sočustvujejo z njeno prerano smrtjo vsi, ki so jo poznali. Ljudi je ljubavna žaloigra zelo pretresla, saj ljudje v tamošnji okolici že dolgo ne pomnijo takega primera.

Nedvomno pa je, da je imela pri tem svojo vlogo ljubosumnost, ker je Marzidovskova hodila še z drugimi moškimi in se ni hotela vezati na nobeno stran.

ZAHVALA

Spodaj podpisana se želi iskreno zahvaliti vsem za veliko presenečenje in krasno darilo, katero so nama podarili 2. julija ob priliki najinega 30-letnega zakonskega življenja. Najina iskrena hvala naj velja na jima hčerka Anne in Violet, bratu Matt Estenici in soprogi, bratu Carol Estenici in soprogi, Mr. in Mrs. Anton Nagode, Mr. in Mrs. Matt Filipič, Mr. in Mrs. Frank Hunter, Mr. in Mrs. Joe Polanz in njegovi družini, Mrs. John Bajt, Mr. in Mrs. Fr. Železnik, Mr. in Mrs. Mike Erjavec, Mrs. Ursula Korenčan, Mr. in Mrs. Herman Linnevers, Mr. in Mrs. Ant. Krašovec, Mr. in Mrs. John Lenaršič, Mr. in Mrs. Frank Laurič, Mr. in Mrs. Blaž Dolinar, Mr. in Mrs. Matt Estenici, ml., Mr. in Mrs. Matt Končan, Mr. in Mrs. Ant. Mervar, Mr. in Mrs. Paul Oblak, Mr. Fred Estenici, Mr. in Mrs. Anton Waupotič, Mr. in Mrs. John Homovec, Mr. in Mrs. Ignac Kos, Mr. in Mrs. Carol Valentine, Mr. in Mrs. Anton Smole, Mr. in Mrs. Frank Hribar. Še enkrat pa srčna hvala Mr. in Mrs. Frank Hunter, ki sta naju tako prebrisanu vozila po Nottinghamu. Še enkrat prisrčna hvala vsem skupaj. Ob morebitni priliki po možnosti povrneva.

Mr. in Mrs. Fr. Estenici
348 W. 126th St.,
Cleveland, Ohio.

Peter Zgaga

PREDSODKI

Ali veste, kaj je predsodek? No, vam bom pa jaz povedal, kaj je predsodek.

Predsodek je napačno utemeljena sodba, napačno utemeljeno presojanje.

Večkrat sem že slišal žensko, ki je rekla:

— Za ves svet bi ga ne vzela, ker je premajhen. Za božjo voljo, saj sem jaz večja nego on. Kakšen par bi bila?

To je predsodek. V glavo si je ubila, da so majhni za nič. Pa se presneto moti. Majhni ljudje imajo velike lastnosti. In baš zaradi tega predsodka ostane stara devica. Bog se je usmili.

Njena prijateljica je bolj pametna.

Prijateljica namreč misli: — Leta gredo, pa naj bo v božjem imenu. Res ni prav posebno velik in postaven, pa ga bom vseeno vzela.

Prijateljica namreč nima predsodkov. Blagor ji, ker jih nima. Dobila je moža, ki je navzlic svoji nizki postavi velik dober in v vseh ozirih olajšal. Tiste, ki se majhnih branijo, običajno velike dobe. Potem še vidijo, kaj so dobile.

Istotako je z moškimi. Ta ali oni si v glavo zabije, da noče take ali take.

Posebno proti rdečelaskam imajo predsodke.

— Nak, rdeče pa že nočem, — pravijo, — rdeče so zahrbtnje in varajo svoje može.

To je vse skupaj laž. Takih žen kot so rdečelaski, je malo. Za drugim pa vsaka rada pogleda, ne samo tak, ki ima rdeče lase.

Tako je bilo in tako bo — odvekomaj, do vekomaj — amen. Ampak rdečelaski znajo ljubiti.

In kako tudi ne? Saj so vsepovsod sam žareč ogenj — od glave do nog.

Tudi pri jedi imajo nekateri grozne predsodke.

Današnja ženska ti zlepa ne bo pokusila jedi, v kateri je sen ali čebula.

Toda človeštvo bi bilo dosti bolj zdravo, če bi se ne balo česna in njene sestrice čebule.

Saj svet itak ne more biti bolj smrdljiv kakor je.

Napram petku imajo nekateri predsodke in napram trinajstemu dnevu v mesecu.

Jaz imam predsodek proti vsakemu petku, zato ker šele v soboto plačo dobim. Trinajsti dan me je pa le v tekočem mesecu nekoliko motil.

V splošnem ima vsak človek predsodek. Nekateri take, drugi drugačne.

Jaz imam naprimer predsodek proti dolgim ženskim kljčam, proti korzetom, proti politiki, proti fašizmu in vodi.

Dosti rojakov, posebno pa rojakinj ima proti meni in moji koloni velike predsodke.

Od rojakinj sem že dobil pisma sledeče vsebine:

— Nič bi ne rekla, če bi bil ledek. V tem slučaju bi se dalo govoriti s teboj. Oh, saj vem, kakšni ste oženjeni dedci, saj imam mojega že nad devet let.

Ali pa:

— Čas je, da se oženiš, Zgaga, in da enkrat nehaš bežati!

Hud predsodek proti moji koloni mora imeti tudi rojak, ki mi je ljubeznivo sporočil:

— Kaj pa človek in maček vsak dan tiste neumnosti? Rusti pisarijo, saj veš da nisi za njo, in se kakoga poštenega dela loti.

Denarne pošiljatve

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Za \$ 2.55 Din. 100	Za \$ 0.35 Lit. 100
\$ 5.00 Din. 200	\$ 12.25 Lit. 200
\$ 7.20 Din. 300	\$ 29.50 Lit. 500
\$ 11.85 Din. 500	\$ 57.00 Lit. 1000
\$ 23.00 Din. 1000	\$ 112.50 Lit. 2000
\$ 45.00 Din. 2000	\$ 187.50 Lit. 5000

KER SE CUNJE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Na izplačilo veljajo moneta kot zgoraj navedene, bodisi v dinarjih ali litrah dovoljujejo še boljše pogoje.

Izplačila v ameriških dolarjih

Na izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.—	\$ 10.50
\$ 15.—	\$ 15.75
\$ 20.—	\$ 21.00
\$ 25.—	\$ 26.25
\$ 30.—	\$ 31.50
\$ 35.—	\$ 36.75
\$ 40.—	\$ 42.00
\$ 45.—	\$ 47.25

Prejemnik doli v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CEMER LETTER ZA PRISTOJNO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

GEORGE C. APOSTLE, Inc. UNDERTAKERS

EDINI JUGOSLOVANSKI POGREBNIK V NEW YORKU IN OKOLICI

ANTHONY SVET, (Unlicensed)

V slučaju smrti se obrnite na naš pogrebni zavod in Mr. Anthony Svet bo prišel k Vam in Vam dal navodila in cene. Vse popolno zadovoljstvo.

NEW YORK, N. Y. 455 W. 43 St.

NEW YORK, N. Y. 212 Atlantic Ave.

Ustanovnik

Važno za potovanje

Kdaj je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tvojih, je potrebno, da je potovan v vseh stvarih. Vselej nade dolgoletno skrbijo Vam zanesemo dati najhitrejša potovanja in tudi vse potrebne potovanja, da je potovanje udobno in hitro. Četo se ne smete obremeniti na nase za vas potovanja.

Mi preoblikujemo vse, bodisi potovanja na površini dovoljenja, potni lista, vizaje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo ceno.

Nedržavljan naj ne odlašaja do sadnjega trenutka, kar potovanje dobi in Washingtonsko površino dovoljenja. RE-ENTRY PERMIT, tri najmanj na mesec.

Pilote, tvojih tvojih za hitrejša potovanja in zanesljive Vam, da boste potovali in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau)

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Kratka Dnevna Zgodba

"ZEMLJA MORA BITI OBDELANA..."

(Slovita angleška časnikarica Frani S. Buck opisuje v naslednjem silovite boje kitajskih kmetov za svojo zemljo in otroke, na katere so bolj navezani kot na svoje življenje.)

Vikti so se skozi novo glavno mesto, kakor tuji iz daljne dežele, čeprav je bila njihova lastna zemlja le malo kilometrov oddaljena od ceste, po kateri so hodili. Toda njim se je zdelo to silno daleč. Njihove oči so bile podobne očem ljudi, ki jih je zagonetna sila nenadoma iztrgala iz njihovega sveta, v katerem so vedno živeli in bili prepričani, da ga ne bodo nikdar izgubili.

Več sto se jih tako vleklo mimo po cesti. Nikesar in nikogar niso opazili, nihče se ni pobrigal zanje. Mesto je bilo prenapolnjeno s tisoči in tisoči beguncev.

Zadržji v tem dolgem nemem sprevedu mož in žena je majhen, sklonjen starček. Nosi je breme dveh košar, ki sta mu viseli na vsaki strani ob ramah s povprečno palico, ki jo je nosil na tilniku. Toda nenadoma ne more več naprej. Silno skrbno položi svoje breme na tla, povesi glavo med kolena in obupno lovi sapo vase. Na njegovih seštranih licih se pokaže malo krvi, ki je napravila majhne temne madeže. Razcapan prodajalec vročih rezancev je primaknil svojo stojnico bliže in izklinceval svoje blago. In iz njegove stojnice je padla na stari seštrani obraz. Mimo je prišel mož, obstal je in začel nekaj iskati v svojem strganem pasu. Izvlekel je srebrnik in ga položil po kratkem obotavljanju in mimranju staremu na kole-

na. Malo nato je priložil še bakren novic.

"No, stari oče," je dejal z greniko pripravnostjo, "jej rezance."

Stari je počasi dvignil glavo.

"Gospod, jaz te nisem prosil. Gospod, mi imamo dobro zemljo in še nismo nikdar tako stradali, ker imamo tako dobro polje. Toda letos je reka nastopila in v takih časih stradanje tudi možje, ki imajo dobro zemljo. Gospod, niti posevek nam ni ostal. Svoj posevek smo pojedli. Saj sem jim pravil, da posevka ne bi smeli pojediti. Toda bili so mladi in lačni in so ga pojedli."

Prodajalec je pripravil skledo z rezanci in zaklical:

"Koliko hočeš, stari?"

Tedaj se je razgibal starček. Ko je zapazil oba novca, bakrenega in srebrnega, je dejal:

"Mala skledica bo dovolj."

"Ali more ena mala skledica biti dovolj za te?" je prodajalec začuden vprašal.

"Saj ni zame," je odgovoril stari.

Prodajalec ga je spec začuden pogledal, ker pa je imel pred seboj preprostega človeka, ni rekel nič, ampak pripravil naročeno skledico. Prodajalec ga je opazoval, kako je dvigal pokrov.

Stari se je z velikim naporom dvignil, vzal skledico v tresoče se roke in šel k drugi košari, dokler se ni pokazal zgrbančen obrazek otroka, ki je ležal v ko-

šari s trdo zaprtimi očmi. Človek bi mislil, da je otrok mrtel, toda ko mu je stari dvignil glavo, tako da so dečkova usta dosegla rob skledice, je deček začel počasi požirati dokler ni umanjalo gorke jedi. Stari mu je neprestano prišepetaval:

"Na, srce moje — na, moj otrok..."

"Tvoj vnuk?" je vprašal prodajalec.

"Da," je odgovoril stari. "sin mojega sina. Moj sin in njegova žena sta umrla pri delu na polju, ko se je privalila voda."

Nežno je pokrtil otroka in čepe skrbno polizal malo skodelico, da ni ostalo nobenega sledu o rezancih. Nato je, kakor da bi bil jedel, dal skodelico prodajalcu nazaj.

"Saj imaš vendar še srebrnik," mu je zaklical razcapani prodajalec in še bolj strmel, ko je videl, da stari ne naroči ničesar več.

Stari mož je odkimal, "To je za posevek," je odgovoril "dobro vem, da ti tega ne moreš razumeti. Toda če bi ti imel polje bi vedel, da ga je treba obdelovati, če ne, bo lakota tudi prihodnje leto. Najboljša, kar morem svojem vnuku storiti je, da kupim nekaj posevka za polje, pa četudi jaz umrem in bi moral kdo drugi dejati: polje mora biti obdelano."

Zopet si je naložil breme, njegove stare noge so se tresle, od faval je dalje po cesti z očmi krčevito uprtimi v daljavo.

Dobrovoljec Jože Kolarič in njegova junaštva

SREDIŠČE. — Ko pričanja mo s proslavami 20-letnice Jugoslavije pač ne bo odveč, če se spomnimo tudi posameznih malo znanih ali celo pozabljenih junakov iz slovenske domovine, ki so hrabro sodelovali pri preboju slovske fronte, kjer so se odprla vrata v našo svobodo. Jože Kolarič je eden izmed redkih naših slovenskih dobro-

voljcev, menda edini kmet iz naših krajev, ki je bil na solunski fronti odlikovan z najvišjim priznanjem za hrabrost, z redom Karadjordjeve zvezde z meči.

Odlikovanec Jože Kolarič, postnik v Jastrebiču, št. 4, pri Sv. Bolfenku blizu Središča. Karadjordjevo zvezdo si je priboril v začetku septembra 1918 kot komandir voda v 3. četi, ki je prva prebila sovražno fronto na Vetreniku. Poleg Karadjordjeve zvezde ima naš junak tudi francoski vojni križec s palmo, ki je pri nas takisto gotovo zelo redko odlikovanje. Pred obema tema odlikovanjema pa si je naš hrabri Joško v rovi na Kravici pridobil za junaštvo in prisebnost v borbi posebno pohvalo divizijskega komandanta.

Pri preboju solunske fronte je bil junak Kolarič dvakrat ranjen. Dobil je strele v obe roki in v lice. Ko je za silo okrevaj, se je spet pridružil napredujoči vojski, ki je z nezaslišanim zaletom napredovala preko Skoplja in Kosovega polja v Čačak in dalje do Beograda in Pančeva. Zanimalo vas bo; da je Jože Kolarič stražil kot vodja stražnega oddelka v Temišvaru zajeti štab slovečega nemškega maršala Mackensena. Ob prevratu seveda ni takoj slekel vojaške suknje, marveč je še do leta 1920, služil domovini v Celju, pri 45. pehotnem polku.

Kako se mu danes godi, čitamo v znameniti knjigi "Dobrovoljci kladivarji Jugoslavije" na strani 662. dobesedno takole: "Kmalu po vrnitvi domov konec leta 1920, mi je pri porodu dvojčkov umrla žena na tuberkulozi. Ostal sem sam s šestoro nepreskrbljenimi otroki na zapuščenem in zadolženem posestvu in začel novo

Golgoto. Kamorkoli sem se obrnil za pomoč, povsod so me s prezirom odbijali in danes sem finančno in gospodarsko skoraj popolnoma uničen."

Da, premnogo je bilo v Jugoslaviji zmed, v katerih so bili v pomankanje potisnjeni možje, ki so prelili kri in se žrtvovali za Jugoslavijo. Toda že blagopokojni Viteški kralj je pokazal odločno voljo, da se junakom s Karadjordjevo zvezdo izkaže zaslužen priznanje. Kakor znano, je bilo v Beogradu osnovano posebne združenje odlikovancev s Karadjordjevo zvezdo, ki si je v kratkem času obstoja pridobilo velik ugled in bo, upajmo, znalo svojim članom preskrbeti tudi to, da ne bodo trpeli pomankanja in prezira. Iz našega kraja Sv. Bolfenka pri Središču sta padla dva dobrovoljca v Duhovščini in sicer odlikovanev brat France Kolarič in Stanko Pokričaj. Našemu hrabremu odlikovancu iz srca želimo boljših časov in še mnogo zdravih let.

ODVETNIK BEOGRAJSKIH CIGANOV.

V Tetovski ulici v Beogradu v nizki stari hiši v kateri prebiva kakih 50 ciganov, ima svoje domovanje tudi Dobrivoje Popadić, ki je napravil nenavadno kariero. Nenavadnih karier je v Beogradu vse polno, a s Popadićem se menda ne bo mogel nihče primerjati. Burna je preteklost tega starega moža in velika je tragedija njegovega življenja. Iz elitnega društva predvojne Beograda od pravnika, ki je dovršil studije v Parizu, ki je bil tajnik najvišjega sodišča, vnet in prizrtvovalen rodoljub, junak in mučenik, se je zdaj ta mož znašel na edinstvenem položaju — brezplačnega odvetnika beograjskih ciganov.

V revni izbi pod streho prebiva in na polieah po tleh, pod posteljo ima kakih 2.000 knjig. Njegovo bomo stanovanje je najbolj obiskana odvetniška pisarna. Iz vsega Beograda prihajajo cigani in Popadić jih zastoni brani, kadarkoli pridejo s postavami nevkriž.

Vsak mu pusti na mizi po nekaj dinarjev ali kaj drugega in tako ima stari dovolj za skromno življenje. Glavar ciganske družine, ki stanuje pod njim, je zelo ponosen, ker skrbi njegova "baba" za doktorjevo perilo in ker mu vsakokrat, kadar pride iz mesta pijan ali trezen, postreže s kakim prigrizkom ali pa vsaj s črno kavo.

Dobrivoj Popadić je bil sin bogatega trgovca. Bil je takrat med onimi redkimi beograjskimi študenti, ki je dovršil vse pravne studije v Parizu. Postal je tajnik kasacijskega sodišča. Pravicoljubje pa ga je vrglo iz beograjske elite in iz udobnega življenja. Postal je urednik "Malega žurnalca" ki je vodil ogorčeno borbo proti absolutizmu Milana in Aleksandra Obrenovića. V prvi balkanski vojni je bil organizator četnikov, hrabro se je tudi sam boril na fronti, a pri umiku srbske vojske je ostal v Beogradu, ker je vodstvo Na-

"GLAS NARODA" pošiljamo v stare domovine. Kdo ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

rodne obrane in četnikov želelo imeti tudi med okupacijo v Beogradu svojega zaupnika. Avstriji so menda to slutili, zaprli so ga in s strašnimi mukami so skušali izsiliti iz njega razne skrivnosti. Iz beograjskih ječ so ga odvabili v arabsko taborišče in od tam se je šele ves zlomljen leta 1919 vrnil domov. Vse, kar je pretrpel, je zakopal vase in ker ni mogel gledati onih, ki za svobodo niso ničesar žrtvovali, se je umaknil med cigane.

Spisi Josip Jurčiča:

I. ZVEZEK: Uvod — Narodne pravljice in pripovedke. — Spomini na deda. — Jurij Kozjak. — Jesenska noč med slovenskimi polharji. — Domen. — Dva prijatelja.

II. ZVEZEK: Jurij Kobila. — Tihotapec. — Vrbani Smukova ženitev. — Klosterski žolnir. — Grad Rojinje. — Golica.

III. ZVEZEK: Deseti brat. — Nemški valpet.

IV. ZVEZEK: Cvet in sad. — Hči mestnega sodnika. — Kozlovska sodba v Višnji gori. — Dva brata.

V. ZVEZEK: Sosedov sin. — Sin kmetkega cesarja. — Med dvema stoloma.

VI. ZVEZEK: Dr. Zober. — Tagomer.

VII. ZVEZEK: Lepa Vida. — Pipa tobaka. — Moč in pravica. — V vojni krajini. — Pravda med bratoma.

VIII. ZVEZEK: Ivan Erazem Tatenbah. — Bojim se te. — Črtica iz življenja političnega agitatorja. — Telečja pečenka. — Šest parov klobas. — Po tobaku smrdis. — Ženitev iz nevoščljivosti. — Spomini starega Slovence Andreja Pakja.

IX. ZVEZEK: Rokovnjači. — Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ko je krompir grade. — Ponarejeni bankovci.

X. ZVEZEK: Veronika Deseniška.

10 zvezkov \$10

Ivan Pregelj: Izbran Spisi

STEFAN GOLJA IN NJEGOVI. — Tolminske novele. 253 strani.

V Stefanu Golji nam podaja Pregelj edinstveno sliko trpljenja našega naroda v časih graščanske mogočnosti. V središču te žive nepoznane zgodovinske slike stoji klena postava župnika Stefana Golje, ki da v pravem pomenu besede "življenje za svoje oves." Prepletel je roman s tragedijo lepe Tolminke, ki v svoji čudovito nežni izvedbi nima sebi enake. Tolminske novele vsebujejo med drugim tudi originalni, že splošno zasloveli pridiki "Pustina pridiga," in "Pulver und Blei" ter biser naše nečelislke: "Gospoda Matije zadnji gost."

Cena \$1.50

ODISEJ IZ KOMENDE. — Zapiski gospoda Lanspreškega. 269 strani.

Bogovec Jernej

(Spisal Ivan Pregelj)

Pisatelj je posegel v dobo, ko se je začel širiti protestantizem po Slovenskem. Pridigarja Jerneja je klasično opisal. Romanu so dodana potrebna pojasnila.

Cena \$1.50

Naročite pri:
Knjigarni Glas Naroda
216 W. 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

Cena \$1.50

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, vas prosimo, da skušate naročnino pravilno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo plačajte našemu zastopniku v vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana s debelih črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih. Zastopnik bo vam izročil potrdilo za plačano naročnino.

CALIFORNIA:
San Francisco, Jacob Lemick
COLORADO:
Pueblo, Peter Cullig, A. Saffie
Walsenburg, M. J. Bayuk
INDIANA:
Indianapolis, Fr. Zupanc
ILLINOIS:
Chicago, J. Barta
Chicago, A. Kuhn (Chicago, O'Leary in Illinois)
Joliet, Jennie Hamblin
La Salle, J. Spilich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago in Waukegan, Mrs. Warick
MARYLAND:
Kittanning, Fr. Vodopivec
MICHIGAN:
Detroit, L. Hapka
MINNESOTA:
Chisholm, Frank Gonda, J. Lukan
Bly, Jos. J. Rada
Eveleth, Louis Gonda
Gilbert, Louis Vond
Hibbing, John Poma
Virginia, Frank Hrvatin
MONTANA:
Roundup, M. M. Pantan
Wahpet, L. Champa
NEBRASKA:
Omaha, P. Brodaric
NEW YORK:
Gowanda, Earl Stauden
Lancaster, Frank Hrvatin

OHIO:
Barberton, Frank Treha
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Kumbe
Youngstown, Anton Kikelj
OREGON:
Oregon City, J. Koblar
PENNSYLVANIA:
Bessemer, John Jevnikar
Broughton, Anton Ipravc
Conemaugh, J. Bravovec
Coventry, in okolicah, Mrs. Ivana Hrvatin
Export, Louis Stauden
Farrell, Jerry Ochor
Forest City, Math Kama
Fr. Blodhkar
Greensburg, Frank Novak
Homer City, Fr. Veronchak
Johnstown, John Poma
Kryva, Ant. Tausch
Ligonier, Jos. Balich
Midway, Jos. Zup
Pittsburgh in okolicah, Edna Progar
Steelton, A. Hren
Turo, Chas. H. Stauden
West Newton, Joseph Jovan
WISCONSIN:
Milwaukee, West Alla, Fr. Slav
Sheboygan, Joseph Kikelj
WYOMING:
Rock Springs, Louis Tausch
Diamondville, Jos. Rokla

Vaš zastopnik izda potrdilo za svojo listnino in pošlje Zastopniku topla priporočila.

ZAVRŽENA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. M.

4

"Ne, ne, nočem, da bi bil žalosten. Tako rada bi ga zopet razveselila. O mami bom govorila samo zelo tiho, kadar ga ne bo tukaj. Toda povedati ti moram, kako zelo želim, da bi bila mama zopet doma. Potem bo papa zopet vesel, z menoj. Samo zadnje čase je toliko jokala, sedaj pa bo venomer jokala in bo v strahu zaradi nas. Zakaj je vendar šla proč od nas? Ali je morala iti?"

Gospa Brigita si nervozno briše čelo. "Dagmar, sedaj ne izprašuj več. Igraj se z Lizo; sešile ji bove novo obleko; ta je že zelo stara."

Dagmar drži roko nad punčko, kot bi jo hotela varovati. "Ne, ne — Liza ne sme imeti druge obleke, kot to. Mama jo ji je sama sečila, ko mi je dala Lizo. Za druge moreš napraviti nove obleke, ker se radi hšpajo in nimajo nikdar dovolj novih oblek. Liza je moj srček, kakor sem bila jaz mamin srček."

Brigita naglo prinese šivalno košarico in pravi Dagmar, da naj izbere, kake obleke naj imajo druge punčke in Dagmar je takoj poleg z vso svojo vnamo.

Eno uro se igra gospa Brigita z otrokom, nato pa sluga naznanja, da je kosilo pripravljeno in da je milostljivi gospod že tudi prišel.

Gospa Brigita Dagmar naglo preobleče, ji skrtači kodre in jo skrbno opominja:

"Sedaj pa bodi prav pridna, da te papa ne bo zmerjal."

Dagmar potrta priklama, še naglo skrbno pogrne svojo Lizo in gre nato s teto. Obe greste doli skozi lepo vazo v veliko obednico, ki je bila kot vse sobe v Strasserjevi vili, lepo, toda nepretno opremljena. V prizidku je pogrnjena majhna, okrogla miza, ker ni bilo gostov, odkar ni bilo več gospodinje. Poleg mize stoji sluga, pripravljen, da na krožnike dene juho. Čaka samo še na gospodarja, ki pa tudi takoj po gospej Brigiti vstopi. Njegove temne oči gledajo v resnici, kot je rekla mala Dagmar, trdo in neprijazno. Na njegovih ustnicah leži trpkost, boleščina poteza in njegove kretanje so nagle in brezpomembne kot pri človeku, ki se ne čuti svobodnega. Svojo sestrčno Brigito pozdravi s priklonom. Ne reče pa nobene besede. Za otroka se pa sploh ne zmeni. Molče zajema svojo juho, oči vprta na krožnik, ravno tako molče si odreže kos pečenke, vzame malo sočivja in omake ter zopet gleda na krožnik. Tedaj pa posije v sobo sončni žarek čez njegovo glavo. To opazi tudi Dagmar. Pozabi, da pri jedi ne sme govoriti in vzkligne veselo:

"O, papa! Pogledj vendar, sonce je zopet pri tebi; sije ti na glavo. Kako lepo je to, sedaj ne boš več nesrečen, sedaj boš zopet vesel, kaj ne?"

Oče prebledi. Nož in vilice vrže na mizo in naglo vstane, da se stol prevrne in pravi hripavo:

"Tega ne prenesem, Brigita, odnesi otroka — nesi ga izpred mojih oči!"

Stara gospa naglo vstane, ga prestrašena pogleda in odpelje otroka iz sobe. Zunaj jo izroči služkinji in otroka prijazno boža po lasih. Dagmar niti ne ve, zakaj jo je oče poslal iz sobe. Stara gospa naroči služkinji, da naj da Dagmar malo sladkih jedi ter jo naj potem položi v posteljo.

"Pozneje pridem še k tebi, Dagmar in boš šla spat," ji pravi teta kolikor mogoče mirno.

Dagmar teto trdo drži, ko se je zopet hotela vrniti v obednico.

"Saj nisem ničesar govorila o mami, teta Brigita; zakaj je bil papa hud?" božde zašepete.

"Bojan je, Dagmar, zato ne smeš več misliti, dušica, pozneje pridem zopet k tebi."

Deklico prisrčno poljubi, ji še enkrat prijazno priklama ter gre v obednico. Tu stoji Rudolf Strasser pri oknu s hrbtom proti sobi. Gospa Brigita namigne slugi, da odide. Nato pa stopi poleg svojega bratrance k oknu. Zunaj leži lep, velik vrt, ki obdaja vilo, v bujnih pomladanskih cvetju in sonce sije gorlo kot pollet. Toda nesrečni mož pri oknu vsega tega ne vidi. Brigita položi roko na njegovo ramo.

"Rudolf — tako ne more več dalje," mu pravi tiho.

Strasser se naglo obrne k njej.

"Ne! Ne, tako ne more več iti, Brigita, sam vem. O-trok mora proč, mora mi izpred oči. Ne morem ga več videti."

"Toda, Rudolf, ne bodi krivičen. Kaj more ubogi otrok za to, da si postal tako nesrečen?"

Ostro in rezko se zazameje.

"Moj otrok? Kako pa morem vedeti, če je moj otrok?"

"Rudolf!"

Ves v obupu si Strasser z roko potegne preko čela.

"Obsojaj me, Brigita toda ne razumeš. Tvoje življenje je vedno potekalo mirno. Sicer si res izgubila moža, toda izgubila si ga po dolgem, srečnem zakonu, toda vzela ti ga je smrt, ne pa življenje in sramotno ljudstvo. Meni je vzela žena, ki sem jo ljubil, vse! Ne voš, kako neizmerno sem ljubil Leonoro. Do svojega petinštiridesetega leta sem ostal samec, ker se mi ni zdel nobena ženska mene vredna, da bi ji števila svojo svobodo. Potem pa sem videl Leonoro, videl sem jo v revščini, pa vendar se mi je zdel kot kraljica. Vse sem ji položil pred noge, kar sem imel in tudi samega sebe. Ljubil sem jo, ko je imela dvajset let, kakor more ljubiti le mož v zrelih letih — oboževal sem jo. Vzela je vse moje življenje, se je igrala z njim in ga je razbila. Toda to je kruto storila šele, ko mi je naklonila leta nepopisne sreče — ne, bližila je. Kajti ta sreča je bila laž — laž, kot vse, kar je naredila in govorila. Ali veš, kaj sem trpel, ko sem to izvedel in spoznal, ko se je nekega dne odpeljala in se ni več vrnila, ko mi je sluga, ki jo je spremljal, dal ono pismo, s katerim mi je naznanila ono strašno vest? Rekla mi je, da me ni nikdar ljubila, da je postala žena samo zato, da se je mogla imeti za služabnico za življenje, ker je hotela tudi sama okusiti, kako je človeku, ako mu ni treba imeti denarnih skrbi in ker je videla, da se ne more poročiti z njim, čegar slika je doslej v svojem srcu, ko se je poročila z menoj. Sedaj pa je naznanila prišlo možnost, da se more zvezati s tem možem in tedaj se more več omahovati in premišljati — mora slediti

VESLAŠKE TEKME MED ŠTUDENTI

Veslači s Kent visoke šole v Connecticutu so porazili veslače angleškega Quintin kluba ter že vtretje zaporedoma vzdržali Ameriki prvenstvo.

možu, ki ga ljubi z vsako žilo svojega telesa. Pisala mi je, da se je borila, da pa ne more drugače napraviti. Prosi me, naj ji odpustim. Pravi, da ji je hudo, da mi mora povzročiti bolečine, ker ve, da jo ljubim."

Rezko se zasmeje ter se s pestmi vdari po čelu.

(Dalje prihodnjiki.)

Iz Slovenije

78-LETNI STARČEK POD VLAK

Na progi med Slivnico in Hočami si je 22. junija na strašen način končal življenje 78-letni preužitkar Štefan Retz, doma iz Radilj pri Slivnici. Vrgel se je pod tovorni vlak, ki ga je popolnoma razmesaril. Retz, ki je zadnje tri dni kakor brezumen blodil po okolici, se je 22. junija trikrat hotel na sličen način končati življenje. Najprej je skočil pred lokomotivo, ki je sama privzela po progi, a ga je stroj samo odbil. Kmalu nato je hotel pod ljubljanski potniški vlak, pa se mu tudi ta njegov namen ni posrečil, naposled je pa šel pod tovorni vlak.

ŽE DRUGA TOČA V POLJANSKI DOLINI

JAVORJE, 4. julija. — V nedeljo popoldne so se privlekli črni oblaki čez hribe od Selske nad Poljansko dolino. Nastala je nevihta, med katero se je vsula debela toča. V občini Javorju je pobelilo vsa brda, da so bila videti kakor pobeljena s snegom. Toča je napravila veliko škodo na polju. Pred nekaj dnevi je pa pobila toča po selški občini in Žirovskem vrhu. Je pomladna pozna slana je vzela v Poljanski dolini vse sadje, zdaj pa je sledila še toča, da bo beda še večja. Banovina bo morala najhujše prizadetim krajem pomagati, da ublaži bedo.

STRAŠNA TOČA NA BIZELJSKEM

PIŠECE, 4. julija. — Vinogradnik trepeče za svojo trte vse leto. Če mu pozeba pomladi ne napravi pomembne škode, se mora potem poleti bati hude mokrote, trdnih boleznih, zlasti pa toče. V našem bizeljskem vinogradniškem okolišu je bila trta lepo odcvetela. Toplo in suho vreme ji je streglo, da smo pričakovali letino, kakršne še nismo imeli od leta 1917. Toda včeraj sredi popoldneva so se zgrnili nad nami črni oblaki — prišli so od savske smeri — in vsula se je suha toča, da je kar rožljalo. Ledene zrnje — vmes za oreh debeli kosi — je neumljeno klestilo, kar je doseglo. Ljudje pravijo, da je toča padala od vseh strani, kakor bi jo bil vil vrtnec. Več

ko četrt ure je brez prestanka padala, nato pa so izginili črni oblaki čez Sotlo proti Klanecu.

Posledice so strahotne. Ves bizeljski okoliš je prizadet, zlasti Zdole, Sromlje, Pišce, Janczeve gorce, Drenovec in seveda vse druge vasi tód okoli. Kolik obseg je zavzela toča nam še ni znano. Na trtah je zbito vse grozdičje. So vinogradi, ki ni ostal niti en grozd. Razume se, da je okleščeno tudi sadno drevje, da je zbito v tla vse žito in uničena turščica.

Ljudje tavajo kakor v omotici po polju in ne vedo, česa bi se lotili. Kraji tód okoli so tako že siromašni zdaj pa jih je zadela še ta strašna nesreča, ki jim je vzela ves živč, da bo lakota neizbežna. Škoda se še ne da preceniti, gre pa gotovo v milijone, saj po vrhu vsega trta še tudi prihodnje leto ne bo normalno rodila. Prav tako bo občutilo posledice sadno drevje. Ljudje so nujno potrebni podpore in prosijo banovino, da jim nemudno priskoči na pomoč.

STRAŠNO NEURJE

CELJE, 4. julija. — V nedeljo, 3. julija, ob 2. popoldne se je ulila močna ploha. Med dežjem je padala toča, ki pa ni napravila večje škode. Nevihta je prenehala, vendar so se na južozapadni strani zopet pričeli zbirati temni oblaki, ki so se podili od Brežic preko Pišec

proti Bizeljskem. Okoli 5. popoldne se je dvignil močan vihar, oblaki so se trgali, usula se je suha debela toča, ki je padala nad 30 minut ter oklestila vse sadno drevje, na katerem je bilo še precej sadja, uničila žito, koruzo, pokončala vinograde. Toča je bila ponekod debela kot pest, povprečno pa je padala kot oreh debela. Po požurnem neurju je naredila neprecenljivo škodo na 10 km širokem pasu od Pišec, Bizeljskega, Podrede do Sv. Petra preko Hrvaške do Marije Bistrške. Ljudje se popolnoma obupani, saj je toča uničila vse. Najbolj so prizadeti vinogrodni kraji, kjer so uničeni v nogradi, ki so letos prav dobro kazali in so se že kmetje veselili, da si bodo opomogli.

OBUP ZALJUBLJENEGA FANTA

Po Zagorju se je razmesla govorica, da je nad svojim mladim življenjem obupal delavec Anton Zavrl. Ta, kakih 25 let star fant, doma s komljanskih hribov, je bil zaposlen pri rudniških apnenicah, stanoval pa je v šklendrovcu, kjer se je zagledal v neko 30-letno vdovo, ki ima dva otroke in dobiva po svojem možu, ki se je ponesrečil, rento. Vdova je njegovo ljubezen odločno zavračala ter mu tudi povedala, da se ne misli nikdar poročiti. Odklonitev je fanta silno potrla ter je vdovi in drugim pripovedoval, da si bo vzeml življenje. Z odprtim nožem in vrvo v žepu je prišel k vdovi. Rekel ji je, naj pošlje otroke ven, da ji bo nekaj povedal. Žena tega ni hotela storiti, fant pa je potegnil iz žepa vrv ter se v sobi vprico vseh obesil. Vdova je poklicala mostninarja in nekega kovača, katerima se je pridružil neki medicinar, ki je lovil ribe. Odhiteli so v sobo, odrezali vrv in medicinar je po dolgem trv

du zbudil obupanca k življenju. Fant je bil tako slab, da so mislili, da bo vsak hip izdihnil. Pripeljal se je tudi rudniški zdravnik dr. Kajzelj, ki je odredil, naj fanta takoj odpeljejo v bolnišnico. To pa ni bilo potrebno ker je fant prišel do moči in lahko sam odšel domov.

ZAGONETNA SMRT VOJAKA DIMITRIJEVIČA

Kakor smo poročali, so našli 7. julija zjutraj ob železniški progi mel Celjem in Teharjem graničarja Milovoja Dimitrijeviča mrtvega z razbito lobanjo in drugimi poškodbami po vsem telesu. Ljudje so si na razne načine razlagali zagonetno smrt mladega graničarja. Orožništvo je aretiralo tri mla-doletne brate Zupance iz Teharjev in delavca Janeza in Romba. Po podatkih preiskave se je zgostil sum, da so oni pobili Dimitrijeviča, ker je hotel vasovat na Teharje, na drugi strani pa je ugotovljeno, da so bili na lokomotivi vlaka, ki je vozil v kritičnem času mimo Teharjev, krvavi sledovi. Vse kaže, da je stroj odbil Dimitrijeviča, ki so ga omenjeni fantje tik pred tem napadli s tako silo, da je odletel v jarek ob progi in se zadušil v vodi. Zelo obremenjuje obtožence izjava, ki so jo podali kritičnega večera na teharskem mostu, češ, da so nagnali nekega vojaka proti škampi, pri kateri je našel pred leti smrt že neki mož iz Čreta. Obtoženci slej ko prej zanikajo, da bi bili Dimitrijeviča usmrtili, priznavajo pa, da so ga pregnali in tekli za njim. Obravnava je bila odložena, da se zaslišajo še nove priče.

SMRTNA NESREČA V RUDNIKU

7. julija opoldne se je ponesrečil v Zagorju v rovu, kjer

VSE PARNIKE
in
LINIJE
ki so
važne za
Slovence
zastopa:
SLOVENIC PUBL. CO.
YUGOSLAV TRAVEL DEPT.
216 W. 18th St., New York, N. Y.

KRETANJE PARNIKOV SHIPPING NEWS

23. julija:
Nieuw Amsterdam v Boulogne
Rex v Genoa
Champion v Havre
26. julija:
Europa v Bremen
27. julija:
New York v Hamburg
28. julija:
Ile de France v Havre
30. julija:
Vulcania v Trst
3. avgusta:
Hansa v Hamburg
Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre
6. avgusta:
Statendam v Boulogne
Bremen v Bremen
8. avgusta:
Conte di Savoia v Genoa
10. avgusta:
Queen Mary v Cherbourg
11. avgusta:
Champion v Havre
12. avgusta:
Europa v Bremen
13. avgusta:
Saturnia v Trst
16. avgusta:
Nieuw Amsterdam v Boulogne
17. avgusta:
Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg
Hamburg v Hamburg
20. avgusta:
Rex v Genoa
Ile de France v Havre
Veendam v Boulogne
23. avgusta:
Bremen v Bremen
24. avgusta:
Paris v Havre
Queen Mary v Cherbourg
New York v Hamburg
27. avgusta:
Roma v Genoa
30. avgusta:
Europa v Bremen
Statendam v Boulogne
De Grasse v Havre
31. avgusta:
Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre

je spravljaj jamski les, 45-letni rudar Ivan Šinkovec, ki je stanoval v koloniji v Toplicah. Šinkovec je z motovilom spravljaj les v jasko s svojim sodelavcem. Ko je bilo mehanično motovilo zaprto, je Šinkovec, ki je premikal les, spodletel tako nesrečno, da je padel na motovilo. Motovilo se je sprožilo in, ko se je vrtele, ga je zadelo z vso silo v trebuh in noge. Hudo poškodovanega Šinkoviča so takoj odnesli v bolnišnico a vsa zdravniška pomoč mu ni mogla rešiti življenja.

V stoterih slovenskih domovih boste našli to knjigo umetniških slik. Naročite jo še vi.

"Naši Kraji"

Slike so iz vseh delov Slovenije in vemo, da boste zadovoljni.

Zbirka 87 fotografij v bakrotisku na dobrem papirju vas stane —

\$1.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

Bohinjsko jezero

216 WEST 18th STREET, NEW YORK